

Vraag nr. 11
van 21 november 2002
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Campings – Omvorming tot weekendverblijf

Op 25 oktober 2002 drukten we onze bezorgdheid uit in verband met de evolutie van kampeerterreinen die worden opgekocht en omgevormd tot weekendverblijfparken. Vaak worden deze huisjes permanent bewoond.

Landschappelijk en stedelijk zijn dergelijke vaste constructies, waarvan sommige bestaan uit blokken met twee reeksen appartementjes, een grotere aantasting van de open ruimte dan kampeerterreinen. Als ze bovendien nog tussen een bebouwde kom en een natuurgebied liggen, kan dit leiden tot een verdere dichtslibbing van de open ruimte. Door deze evolutie zijn er ook minder kampeerplaatsen ter beschikking.

In zijn antwoord stelde de minister dat hij in de daaropvolgende maand een rondetafelconferentie zou organiseren met de minister van Ruimtelijke Ordening, de provincie West-Vlaanderen, de sector en de bevoegde administraties om bepaalde opties te bekijken.

1. Wat is het resultaat van deze rondetafelconferentie ?
2. Welke kampeerterreinen kunnen nu nog in aanmerking komen voor dergelijke omvorming ?
3. Heeft men duidelijke opties genomen, zodat binnen het recreatiegebied wordt gespecificeerd hoeveel ruimte er is voor camping en hoeveel voor vaste bewoning ?

Antwoord

1. In overleg met de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening werd er omtrent deze aangelegenheid op 13 november 2001 een rondetafelconferentie gehouden waaraan afgevaardigden van mijn kabinet, de provincie West-Vlaanderen, de administratie Toerisme Vlaanderen, de administratie Ruimtelijke Ordening en de sector participeerden. Op deze vergadering werden de verscheidene opties besproken welke kunnen ondernomen worden om deze omvorming tegen te gaan. Gezien de complexiteit van het probleem werd tevens een extern juridisch advies ingewonnen.

Op 25 februari 2002 werd ik in kennis gesteld van het standpunt van de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening. De aangehaalde problematiek werd besproken in het overlegcollege van de stedenbouwkundige ambtenaren, waar bepaald werd dat deze grootschalige initiatieven sterk moeten worden afgeremd en vaak zonder meer dienen geweigerd te worden. Voor grootschalige projecten is immers een ordeningsplan nodig dat aangeeft hoe men recreatiegrond zal gebruiken. Gelet op de schaarste aan recreatiegebied aan de kust moet dit zoveel mogelijk voorbehouden blijven voor "echte recreatie". Eventueel kan de provincie in het kader van haar structuurplan andere initiatieven nemen.

Tevens stelde de minister van Ruimtelijke Ordening in zijn schrijven dat aan Arohm gevraagd werd voorstellen te doen voor de opheffing van de koninklijke besluiten van '73 en '75 op de weekendverblijfparken.

Door dezelfde minister werd omtrent de problematiek van de weekendverblijven op 27 juni 2002 een beleidsplan ingediend voor het Vlaams Parlement. Dit beleidsplan bevat als bijlage een voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van een algemene stedenbouwkundige verordening inzake stedenbouwkundige voorschriften voor openluchtrecreatieve verblijven en de inrichting van gebieden voor dergelijke verblijven. Met dit besluit worden de voornoemde KB's van '73 en '75 opgeheven. Over dit voorstel heb ik aan de minister van Ruimtelijke Ordening gevraagd verder overleg te organiseren.

2. Het realiseren van weekendverblijfparken is in essentie niet strijdig met het bestemmingsvoorschrift "verblijfsrecreatie".

De vergunningverlenende overheden kunnen wel bij de behandeling van de aanvraag van een verkavelings- of een stedenbouwkundige vergunning oordelen dat de omvorming van een kampeerterrein naar een weekendverblijfpark, om stedenbouwkundige redenen, al dan niet gewenst is.

Tevens kunnen zowel de gemeenten als de provincies op deze trend inspelen. De provincies kunnen, in het kader van het provinciaal ruimtelijk structuurplan en de uitbouw van toeristische netwerken van provinciaal niveau, een visie uitwerken en deze in ruimtelijke uitvoeringsplannen vertalen. Ook de gemeenten kunnen, naar aanleiding van hun gemeentelijk

ruimtelijk uitvoeringsplan, en in overleg met de hogere overheden, hierover een visie ontwikkelen en indien nodig in gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen vastleggen.

Zoals bepaald bij besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 (tot aanwijzing van de gewestelijke administraties en instellingen die advies uitbrengen over een ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan), is Toerisme Vlaanderen één van de instellingen die over het ontwerp van provinciaal ruimtelijk structuurplan een advies dient uit te brengen bij de bevoegde adviescommissie. Tevens dient Toerisme Vlaanderen, zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 11 mei 2001, te adviseren over voorontwerpen van eventuele ruimtelijke uitvoeringsplannen.

3. Het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt dat de recreatiegebieden bestemd zijn voor het aanbrengen van recreatieve en toeristische accommodatie, al dan niet met inbegrip van verblijfsrecreatie.

Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen stelt uitdrukkelijk dat permanente bewoning in infrastructuur voor tijdelijke en recreatieve verblijven niet gewenst is. Een zone voor verblijfsrecreatie kan niet beschouwd worden als een woonzone. Dezelfde bepaling komt voor in het kampeerdecreet.